

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/148/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010388
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3516010388.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu - prísediacich E. S. M. G. L., v trestnej veci obžalovaného V. Ž., J.. XX.XX.XXXX I. S., trestne stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 1. júna 2017 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: V. Ž. F. O. L. F. H., J.. XX.XX.XXXX I. S.,
Y. G. K., H.O. X, Y.. Č.. Ú. H., P.J.N. XX, H.,
je v i n n ý, ž e

dňa 28.04.2016 v presne nezistenom čase okolo 23.50 hod. zaklopal na vstupné dvere rodinného domu č. XXX v G. K. Z., časť E., držiac v ruke kuchynský nôž s čiernou plastovou rúčkou dlhou 13 cm a čepeľou dlhou 19 cm, načo vlastník domu poškodený F. F. K., J.. XX.XX.XXXX, dvere otvoril, načo obvinený, ktorý mal vedomosť, že poškodený má vek okolo 70 rokov, tohto sotil a žiadal od neho peniaze, čo však poškodený F. F. K. odmietol, nato obvinený začal poškodeného opakovane udierať do hlavy rukou zovretou v päšť, ako aj rukou, v ktorej držal nôž a poškodeného vyzýval, aby mu dal peniaze, čo však poškodený odmietal a útokom sa bránil, poškodeného poranil nožom na hlave a spôsobil mu bodno-reznú ranu v oblasti pod ľavou sánkou v dĺžke 3 cm, hlbokú asi 4 cm, rozrazený ľavý ústny kútik v dĺžke 2 cm, reznú ranu vo vlasatej časti hlavy v ľavej spánkovo záhlavovej oblasti asi v dĺžke 3 cm a pomliaždenie - podliatinu na hornom viečku ľavého oka, pričom tieto zranenia si vyžiadali chirurgické ošetrenie a hospitalizáciu na chirurgickom oddelení v J. N. K. S. od 29.04.2016 do 03.05.2016, pričom obvinený potom, ako uvidel, že poškodený krváca, z miesta činu ušiel,
t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal čin závažnejším spôsobom konania
- so zbraňou a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 5 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 /desať/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný z a r a d ť u j e pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á trest prepadnutia veci a to 1 ks kuchynského noža s čiernou plastovou rúčkou o dĺžke 13 cm, čepeľou dlhou 19 cm.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Proti obžalovanému je vedené trestné konanie na tunajšom súde pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom pod Pv 329/16/3304 - 49 zo dňa 24.10.2016, doručenej Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 27.10.2016 na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Po doručení obžaloby nariadil súd hlavné pojednávanie, ktoré vykonal v dňoch 10.01.2017, 04.04.2017, 16.05.2017, 30.05.2017 a 01.06.2017, n ktorom vyhlásil tento rozsudok. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného V.M.J. Ž., poškodeného F. F. K., N. V. Ž.H., L. S.. Z. X., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, čítaním znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice, lekárske správy o zraneniach poškodeného, správy o povesti obžalovaného a ostatné listinné dôkazy vzťahujúce sa na vec a osobu obžalovaného.

Obžalovaný V. Ž. po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku vrátane podľa § 257 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní dňa 10.01.2017 uviedol k otázke viny, že sa pridrižiava stanoviska obhajcu k podanej obžalobe a k vine sa ďalej nevyjadril. Pred súdom neodmietol vypovedať. Z jeho výpovede vyplynulo, že v inkriminovaný večer pil s bratom alkoholické nápoje a boli dosť opití. Brat išiel spať. Napadlo, že si od suseda vypýta alkohol. Vzal si nôž, sám nevie prečo. Suseda poznal z videnia, išiel k nemu. Vedel, že býva vedľa ich domu. Zaklopal mu na dvere, lebo videl, že sa tam svetilo. Otvoril dvere a pýtal sa ho, či nemá nejaký alkohol. Začal ho vyháňať, že je neskoro večer, čo tam robí, že je opitý . Vtedy ho napadol. Udrel ho päťou do tváre a nožom, ktorý mal v ruke, ho asi porezal. Nožom sa mu nevyhrážal. Porezal ho vtedy, keď ho udrel. Päťou ho udrel do hlavy, do tváre. To si nepamätá, lebo bola aj tma. Udrel ho asi dvakrát. Potom poškodený padol na zem. Polovicou tela bol v dome. Tam bolo svetlo a keď videl, že krváca, zľakol sa a ušiel preč. Pomoc nevolal. Ani nevie, kedy po tom zaspal. Sused je starší človek, pozná ho z videnia, je dôchodca a vek asi 65 rokov. V minulosti u neho nebol. Napadol ho preto, lebo ho vyháňal. Pálenku pýtal od obžalovaného, ale nie pod hrozbou násillia. Do domu sa nepokúšal dostať do domu a ani prah domu neprekročil. V tom čase jeho brat spal doma v kuchyni. Nevie, prečo išiel pýtať k poškodenému alkohol, lebo vie, že nepije a ani nefajčí. Uviedol, že ľutuje, že bez dôvodu napadol poškodeného.

Z výpovede poškodeného F. F. K.Š. na hlavnom pojednávaní dňa 10.01.2017 vyplynulo, že zvykne byť dlhšie hore, číta si a pod. Obžalovaný prišiel okolo pol dvanástej, zabúchal na dvere, ktoré mal zamknuté. Otvoril mu a pýtal sa čo je. Niečo zamumlal a strčil ho dnu a poškodený ho vysotil von. Začal tam vyvádzať, rozhadzoval tam veci. Vyšiel trochu pred dvere. V momente bol pri ňom a prvé čo bolo, ho švacol. Niečo mal v rukách, nevedel, čo to bol v prvom momente. Švacol ho asi tri krát. Poškodený mu povedal, že ho nepozná, nevie kto je a čo chce. Až potom mu došlo, že by si vypýtal peniaze a pýtal od neho peniaze. Povedal mu, že nič nedá, lebo nemá. Potom začali susedove psy štekať. Obžalovaný na neho obrátil nôž a povedal, že ho pichne, že mu oko vypichne, že mu vytečie. Bránil sa rukami pred sebou. Nevie ako sa mu podarilo ho porezať, ale porezal ho. Obžalovaný ho nepichol, ani oko nevypichol. Obžalovaný mu povedal, že mu tečie krv a umrie. Potom utiekol. Poškodený následne vošiel dovnútra a zavolať 112. Prišla hliadka a policajti zavolali pohotovosť. Potom ho odviezli na S.. Obžalovaného predtým nepoznal. Obžalovaného poznal podľa fotiek, ktoré mu ukázali policajti. Z odpovedí poškodeného na položené otázky vyplynulo, že obžalovaný ho udrel asi päť krát do tváre a práve pri útoku nožom si pýtal obžalovaný od neho peniaze. Obžalovaný ho porezal na ľavom líci, za uchom na ľavej strane, ľavý kútik úst a jazyk. Útok bol razantný a bol prekvapený. Nevolal o pomoc. Nevie, či bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, akoby bol v tranze. Ale nevie to posúdiť. Nevie si vysvetliť prečo ho začal biť. Počas útoku asi dvakrát od neho pýtal peniaze. Ku skutku mohlo dôjsť okolo 23.50 hod. a to na dvore jeho rodinného domu č. 938. Obžalovaný sa mu ospravedlnil s tým, že mu nechcel ublížiť. Poškodený uviedol, že tridsaťročný chalan by mal mať rozum.

Z výpovede znalca S.. Z. X., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý vypovedal k znaleckému posudku znaleckej organizácie Centra duševného zdravia s.r.o. č. 141/2016 ako oprávnenú osobu, ktorá je k obsahu znaleckého posudku oprávnená vypovedať, na hlavnom pojednávaní dňa 04.04.2017 vyplynulo, že zotrváva na záveroch posudku, ktorý vypracoval a z jeho výpovede vyplynulo, že obžalovaný je závislý od alkoholu. K zmenám osobnosti v dôsledku požívania alkoholu ešte nedošlo. Obžalovanému odporúča uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou obžalovaný. Obžalovaný vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania v miere nepodstatne, forenzne nevýznamne, zmenšenej a rovnako v miere nepodstatne, forenzne nevýznamne, zmenšenej toto

svoje konanie mohol ovládať. Obžalovaný sa pitia alkoholu vedel a mohol zdržať. Obžalovaný v súčasnosti netrpí duševnou chorobou v pravom slova zmysle t.j. psychózou a ani choromyseľnosťou. U obžalovaného ide o duševné poruchy trvalého charakteru, ktorými sú zmiešaná porucha osobnosti a syndróm závislosti od alkoholu. Osobnosť obžalovaného je disharmonický štruktúrovaná ako výsledok abnormného, disharmonického osobnostného vývoja, jedná sa o zmiešanú poruchu osobnosti, osobnosť je nezrelá, „zakomplexovaná“, závislá, emočne je plochá, afektívne menej stabilná, vôľovo slabšia najmä vo vzťahu ku konzumácii alkoholu, od ktorého je psychosomaticky závislý, tiež horšia interiorizácia mravných a spoločenských noriem, tendencie k prekračovaniu právnych noriem, dissocialita, napriek opakovaným pobytom vo VTOS. V konaní obvineného vo vzťahu k alkoholu sa zisťuje skoro od detstva - puberty, systematický, denný a pravidelný konzum, nadužívanie, ktorý má charakter závislosti od alkoholu. Je prítomné baženie po alkohole, bez preferencie, pitie v ťahoch, neschopnosť dlhodobejšej abstinencie, v minulosti aj výskyt abstinenčnej symptomatiky, sociálna, pracovná a vzťahovaná maladaptabilita v dôsledku závislosti od alkoholu. V minulosti opakované ústavné protialkoholické liečby, bol záverovaný syndróm závislosti od alkoholu. Po ústavných liečbach sa prakticky ambulantne nelieči, psychiatrickú ambulanciu navštevoval len sporadicky, v pití recidivuje, pravidelnejšie navštevuje ambulanciu v rokoch 2011-2012 a 2014-2015. Opakovane vynútené abstinencie pobytom vo VTOS, ale zakaždým zrecidivuje. Sám priznáva, že v opitosti býva agresívny, recidivujúca aj agresívna trestná činnosť v opitostiach, opakovane znalecky posudzovaný ako syndróm závislosti od alkoholu. K závislosti je formálne kritický, verbalizuje náhľad a záujem o abstinenciu v rámci ochrannej protialkoholickej liečby. Zo psychiatrického hľadiska znalec nepovažuje pobyt obvineného na slobode pre spoločnosť za nebezpečný, pretože netrpí duševnou poruchou v zmysle psychózy.

Z výpovede svedka V. Ž. na hlavnom pojednávaní dňa 30.05.2017 vyplynulo, že je bratom obžalovaného, neodmietol vypovedať, pričom v inkriminovanom dni večer pil alkohol spolu so svojim bratom a preto o skutku nič poriadne nevie. Svedok išiel spať. Potom sa zobudil a dozvedel sa, čo sa stalo. Asi štyri roky býva v E. s mamou a otcom v rodinnom dome. Poškodený je ich sused. Pozná ho z videnia. Brat pracoval v Č.D.U.. Dňa 28.04.2016 bol brat u nich a bol u nich asi týždeň. V ten deň pozerali s bratom futbal asi do pol jedenástej. Pamätá si, že išli spať. Svedok išiel spať do kuchyne a brat zostal v obývačke. Brata videl až ráno a povedal mu, že tu je kriminálka. Svedok nevedel, čo sa deje. Obžalovaný k nim chodí asi tak raz za pol roka. S bratom vypili asi tri litre vína. Nebavili sa o tom, že by dochádzal alkohol.

Zo zápisnice o rekognícii osoby podľa fotoalbumu zo dňa 29.04.2016 vyplýva, že poškodený F.. F. K. opoznal na predložených fotografiách obžalovaného V. Ž., ako páchatela skutku.

Z lekárskej správy J. N. K. S. zo dňa 29.04.2016 a lekárskej správy S.. O. S. zo dňa 30.06.2016 vyplynulo, že poškodený bol prijatý na chirurgické oddelenie s bodno-reznou ranu v oblasti pod ľavou sánkou v dĺžke 3 cm, hlboká asi 4 cm, mal rozrazený ľavý ústny kútik v dĺžke 2 cm, reznú ranu vo vlasatej časti hlavy v ľavej spánkovo záhlavovej oblasti asi v dĺžke 3 cm a pomliaždenie - podliatinu na hornom viečku ľavého oka, pričom tieto zranenia si vyžiadali chirurgické ošetrenie a hospitalizáciu na chirurgickom oddelení v Nemocnici s poliklinikou Myjava od 29.04.2016 do 03.05.2016. Zraneniami bolo spojené s bolesťami a so sťažiením príjmu potravy. Užíval antibiotiká a analgetiká. Po prepustení z hospitalizácie pokračoval v liečbe a dňa 09.05.2016 mu boli vybraté stehy.

Zo Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice ČES: PPZ - KEU - KE - EXP - 2016/1451 zo dňa 26.08.2016 vyplynulo, že na predloženej stope - kuchynskom noži bola identifikovaná zhoda s DNA profilom porovnávej vzorky bukálneho výteru osoby označenej F.. F. K..

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva popis miesta činu a dispozičné riešenia rodinného domu č. 938.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný bol doposiaľ 6 -krát súdne trestaný.

Podľa odpisu z registra priestupkov obžalovaný nebol priestupkovo postihnutý.

Na základe na hlavnom pojednávaní vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Na základe vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný spôsobom ako je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku. Obvinený sa k spáchaniu skutku v podstate priznal, avšak z jeho výpovede vyplýva, že nepožadoval peniaze od obžalovaného, ale alkohol. Z vyjadrení obžalovaného tiež vyplýva, že podľa neho nejde o trestný čin lúpeže, ale o trestný čin vydierania. Priebeh skutku popísaný obžalovaným korešponduje s usvedčujúcou výpoveďou poškodeného F.. F. K., ktorý však na rozdiel od obžalovaného, jednoznačne a nepochybne uviedol, že obžalovaný po prvotnom útoku požadoval od neho peniaze a keď mu tieto nedal, v útoku pokračoval ďalej. Skutočnosť, že k útoku nožom došlo je potvrdená výpoveďou obžalovaného, poškodeného a

lekárskymi správami S.. O. S. a chirurgického oddelenia J. N. K. S.. Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný nepriamo aj výpoveďou svedka V. Ž., ktorý potvrdil, že bezprostredne pred skutkom s obžalovaným pili alkohol. Nepriamo usvedčuje obžalovaného znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu K. L. H.F., ktorým je zistená zhoda DNA profilu z krvných stôp na zaistenom noži s DNA profilom bukálneho steru získaného od poškodeného. Zápisnicou o rekognícii poškodený jednoznačne opoznal obžalovaného ako útočníka a opoznal ho aj na hlavnom pojednávaní. Znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, a výpoveďou znalca S.. Z. X. na hlavnom pojednávaní je preukázaná závislosť obžalovaného od alkoholu a tiež, že ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného neboli vymiznuté a ani neboli podstatne významne znížené. Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedná osoba. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vyvracajú obranu obžalovaného o tom, že sa svojim konaním dopustil trestného činu vydierania. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k logickému záveru o vine obžalovaného, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní. Konanie obžalovaného po právnej stránke naplnilo všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, pretože proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a to peňazí a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou (nožom) a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, o čom mal obžalovaný vedomosť.

K obrane obhajoby, že konanie obžalovaného je potrebné posúdiť ako trestný čin vydierania podľa § 189 Trestného zákona, je potrebné uviesť, že v danom prípade nejde o o zločin vydierania, hoci by sa to na prvý pohľad mohlo javiť. O trestný čin lúpeže ide, ak páchatel koná v úmysle zmocniť sa cudzej veci a na prekonanie očakávaného alebo kladeného odporu použije násilie a to v bezprostrednej časovej nadväznosti na použité násilie alebo vyhrážku bezprostredného násilia. Je pri tom úplne irelevantné, či sa páchatel zmocnil cudzej veci. Ak by však páchatel použil násilie alebo vyhrážku bezprostredného násilia s úmyslom prinútiť poškodeného, aby vec vydal v budúcnosti, ide o trestný čin vydierania. V prejednávacom prípade, predovšetkým z výsluchu poškodeného F. F. K., vyplynulo, že obžalovaný použil násilie voči nemu v úmysle zmocniť sa cudzej veci - peňazí poškodeného, ku ktorej nemal žiadne oprávnenie a požiadavky obžalovaného sú v bezprostrednej časovej nadväznosti na použité násilie. Preto nemohlo byť konanie obžalovaného posúdené ako trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Na základe vyššie uvedených dôkazov a úvah sa súd nestotožnil s názorom obhajoby, že v žalovanom prípade konanie obžalovaného po právnej stránke je trestným činom vydierania.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaných podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane osobnej slobody a majetku, ktorého sa páchatel chce zmocniť.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela.

Pri výmere trestu súd prihliadol na závažnosť spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. U obžalovaného súd neidentifikoval žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, v ktorej obžalovaný priznal fyzický útok na poškodeného a súčasne sa mu ospravedlnil, však nie je možné hodnotiť ako priznanie tak ako to má na mysli § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko podľa názoru súdu sa priznanie má týkať nielen samotného skutku, ale aj právnej kvalifikácie. Obžalovaný je trestne stíhaný pre zločin lúpeže podľa § 188 Trestného zákona, no obžalovaný považuje svoje konanie po právnej stránke za trestný čin vydierania podľa § 189 Trestného zákona. Súd tak nemohol priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného nie sú splnené podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 37 písm. j) Trestného zákona - vedenie riadneho života. Súd u obžalovaného z odpisu z registra trestov obžalovaného zistil, že obžalovaný bol v minulosti - v roku 2003, odsúdený Krajským súdom v Prešove rozsudkom zo dňa 14.02.2003, sp. zn. 1T/18/2002, pre trestný čin vraždy podľa § 219 Trestného zákona ako mladistvý na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením pre výkon trestu do nápravno- výchovného ústavu pre mladistvých. Trest vykonal dňa 11.07.2005. Súčasne mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Uvedený trest obžalovaný nemá zahladený. Následne bol odsúdený Okresným súdom Martin rozsudkom zo dňa 21.07.2009, sp. zn. 13T/47/2004, na podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 5 rokov do 08.04.2015 pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods.

1 Trestného zákona a iné. Nariadený výkon tohto trestu bol 27.11.2014 v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V roku 2010 bol odsúdený Okresným súdom Prešov rozsudkom zo dňa 11.02.2010, sp. zn. 1T/110/2006, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 9 mesiacov a 20 dní v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom trest bol vykonaný väzbou a súčasne mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Prešov rozsudkom zo dňa 27.02.2013, sp. zn. 1T/16/20013, pre prečin podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 24.12.2013, avšak nie je zahladený. Súd aplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal opätovne zločin a za zločin sa považuje v zmysle prechodného ustanovenia § 437 ods. 1 Trestného zákona aj trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. U obžalovaného sa teda zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu. Dolná hranica trestu odňatia slobody podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona je sedem rokov a horná hranica je dvanásť rokov. Obžalovaný bol uznaný za vinného pre opätovný zločin, čím sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 2 Trestného zákona o jednu polovicu podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona z rozdielu medzi dolnou hranicou (7 rokov) a hornou hranicou (12 rokov) v zmysle § 38 ods. 8 Trestného zákona. Zvýšená dolná hranica trestu odňatia slobody je v tomto prípade 9,5 roka. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov vzhľadom na spôsob spáchania skutku a jeho okolnosti, keď úplne bezdôvodne napadol fyzicky slabšieho so zbraňou a to pod vplyvom alkoholu, pričom obžalovaný vie a má skúsenosť s tým, že pod vplyvom alkoholu je agresívny. Podľa názoru súdu je osoba obžalovaného pod vplyvom alkoholu nevypočítateľne agresívna, nie je možné predpokladať čas kedy sa privedie do stavu alkoholického opojenia a dopustí sa spoločensky a protiprávne nežiadúceho trestnoprávne postihnuteľného konania. Preto z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie je uložený trest dôvodný. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia, súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd ukladal trest prepadnutia veci a to kuchynského noža, ktorý bol použitý pri spáchaní trestného činu. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žil, vzhľadom na okolnosti prípadu, na osobný prístup k dodržiavaniu právnych noriem a vzhľadom na nízku mieru sebareflexie vlastného konania k následkom za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou.

V otázke uloženia ochranného opatrenia súd po vylúčení znalca S.. Z. X.B.S. k znaleckému posudku znaleckej organizácie Centra duševného zdravia s.r.o. č. 141/2016 dospel súd k záveru, že je zákonné a dôvodné uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, nakoľko obžalovaný deklaruje ochotu podrobiť sa ochrannému liečeniu a doterajšie ochranné protialkoholické liečenia ambulantnou formou sú nedostatočné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomnom podanom odvolaní je treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť

výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.